

[Socialministeren]

ningslinjer fra socialministeriet, da socialministeren ikke har instruktionsbeføjelser over for de sociale udvalg.

Hvis det derfor er socialministeren, der skal »sikre«, at socialudvalgene efterbetaler kontanthjælp til samlevende/samboende, vil det kræve en ændring af bistandsloven, hvorefter ministeren får bemyndigelse til at fastsætte bindende regler.

Man kan henvise til, at forslag om en bemyndigelsesbestemmelse af denne art blev fremsat for folketinget af den daværende socialminister den 20. januar 1983, men måtte opgives efter 1. behandling på grund af manglende tilslutning i folketinget.

### Spm. nr. S 1722

Til *socialministeren* (9/9 85) af:

**Tinning (VS):**

»Finder ministren, at det er rimeligt, at tusindvis af kontanthjælpsmodtagere på fattighjælp efter bistandslovens §§ 37, stk. 4, og 43 er blevet snydt for op til ca. 400 kr. om måneden i over halvandet år på grund af massiv kommunal fejladministration, der nu af ankestyrelsen tilskrives uklare regler?«

### Begrundelse

For godt et år siden blev det klart efter to afgørelser fra den sociale ankestyrelse (SM 0-39-84 og 0-40-84), at tusindvis af ugifte samboende på fattighjælp oven i den øvrige elendighed var blevet snydt for op til ca. 400 kr. om måneden, siden fattighjælpsbestemmelserne trådte i kraft 1. januar 1983.

Nu har den sociale ankestyrelse i to nye, principielle afgørelser truffet i et ankestyrelsesmøde den 19. juli 1985 behandlet spørgsmålet om de berørte kontanthjælpsmodtagere krav på regulering af hjælpen med tilbagevirkende kraft. Ankestyrelsen er nået frem til den opfattelse, at de fejlagtige kontanthjælpsberegninger ikke kan tilskrives en klart forkert retsanvendelse i kommunerne. De må derimod ifølge ankestyrelsen tilskrives tvivl vedrørende reglernes fortolkning. Det bevirker, at kontanthjælpsmodtagerne først får krav på regulering af hjælpen fra det tidspunkt, hvor fortolkningsvivlen var afklaret, hvilket ifølge ankestyrelsen vil sige fra udsendelsen af de to afgørelser (SM 0-39-84 og 0-40-84) den 11. juli 1984.

Ankestyrelsens opfattelse af dette spørgsmål er i høj grad diskutabel. Under alle omstændigheder er det en skandale, at kontanthjælpsmodtagere på fattighjælp skal bære disse ekstraomkostninger som følge af regeringens lovsjuskeri, og at der skal gå over 1½ år, før det bliver opklaret.

*Svar* (23/9 85):

**Socialministeren** (Elsebeth Kock-Petersen):

Som nævnt i svaret på spørgsmål S 1721 har ankestyrelsen lagt til grund, at kommunernes praksis ikke var udtryk for en egentlig retsvildfarelse, men at der derimod forelå et tvivlsomt fortolkningsspørgsmål.

Beregning af kontanthjælp til personer med fælles husførelse forudsætter en skønsom vurdering, herunder af størrelsen af fordelene ved den fælles husførelse, på samme måde som beregning af hjælp i andre tilfælde.

Der findes ikke i bistandsloven faste takster til brug for denne beregning.

### Spm nr. S 1723

Til *socialministeren* (9/9 85) af:

**Tinning (VS):**

»Finder ministeren, at det er rimeligt, at det vilkårlige tidsrum, der går, fra den sociale ankestyrelse træffer principielle afgørelser, og til de udsendes som Sociale Meddelelser, skal være afgørende for, fra hvilket tidspunkt kontanthjælpsmodtagere har krav på efterregulering af forkert beregnet kontanthjælp?«

### Begrundelse

I to principielle afgørelser, truffet i et ankestyrelsesmøde den 19. juli 1985, har den sociale ankestyrelse behandlet spørgsmålet om krav på efterregulering af kontanthjælp for ugifte samboende kontanthjælpsmodtagere på fattighjælp efter bistandslovens §§ 37, stk. 4, og 43. Ankestyrelsen finder, at den fejlagtige beregning af kontanthjælpen må tilskrives et tvivlsomt fortolkningsspørgsmål. Kontanthjælpsmodtagerne vil herefter ifølge ankestyrelsen først have krav på regulering fra det tidspunkt, hvor fortolkningsspørgsmålet er afklaret og de administrerende myndigheder er orienteret herom.